

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sanctissimo Christi Iesu Dei Et Hominis Amore

Le Gaudier, Antoine

Coloniae Agrippinae, 1620

Christus Dominus ob perfectiones internas & eximia in nos beneficia
summe diligendus. cap. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50572)

CHRISTVS DOMINVS OB
 perfectiones internas & eximia in
 nos beneficia summè di-
 ligendus.

CAPVT VIII.

Psa. 44.

OMNIS gloria Filia Regis
 ab intus, Prophetice di-
 ctum est de Christi humani-
 tate, vt quamuis externæ illa
 corporis animiq; dotes qui-
 bus vt iam dictum est tam li-
 beraliter ac splendide à Deo
 Verbo sponso suo illa non à
 natura ornata est, sint autem
 veræ ac propria dignitate glo-
 riosissimæ, si tamen cū ijs con-
 ferantur, quæ interiores sunt
 eiusdem humanitatis opes, &
 mortali corpore quasi vase fi-
 ctili inclusæ, tantus erit & tam

admi-

admirabilis interiorum harū
 perfectionum cumulus, vt de
 externarum numero, ac pul-
 chritudine non parum detra-
 here ac minuere videatur.

Magnus certe thesaurus est v-
 nio hypostatica, fundamen-
 tum & perfectio ceterorum o-
 mnium donorum, quæ Chri-
 sti humanitati tāquam orna-
 menta vnionis concessa sunt.

Quid enim maius aut illustri-
 us dici potest quā creatam
 naturam in diuina hypostasi
 subsistere, eiq; substantialiter
 vniri, vnamque cum diuina
 personam efficere, ipsiq; pro-
 inde proprietatum commu-
 nicatione cōuenire, quicquid
 ipsi Deo & vicissim homini

quic-

*Vnio hy-
 postati-
 ca.
 D. Tho.
 3 p. q. 11
 a. 10. &
 11.*

quicquid Deo conuenit, nempe infinitatem, paruitatem, eternitatem, infantiam. Cùm sapientia, bonitate, sanctitate & omnipotentia diuina, naturam ex se imbecillam, ignorantiam & peccatis obnoxiam, indissolubili modo conciliare; quantæ, Deus immortalis, & quàm admirabilis dignitatis! Hanc vnionis dignitatem aliæ dotes consequuntur, inter quas primum sese offerunt mirabiles illi thesauri scientiæ ac sapientiæ Dei, quos ait Apostolus, omnes in ea suauissima humanitate esse à Deo Patre reconditos, nonne magnus thesaurus est visio beatifica, qua supra quam cre-

di aut

*Scientiæ
plenius
do.
Coloff. 2.*

*D. Tho.
3 p. 9. 9.
& se-
quent.*

di aut cogitari potest, coepit a
nima vnita Deo, Deum per
humanitatem, nouo modo
possidere, tum vt ipse Chri-
stus primogenitus in multis
fratribus, paternam primus
hæreditatem multis sibi titu-
lis debitam adiret, & eius no-
bis consequendæ vim & cer-
titudinem confirmaret, tum
vt eorum secretorum quæ in *Toan. i*
ea diuinitatis contemplatio-
ne hauriebat conscios nos &
participes redderet; decebat
enim vnigenitum, quam in
nos effunderet, gratiæ, & ve-
ritatis plenitudinem in sinu
Patris, quasi in fonte quasi in
Sole percipere. Se igitur Deus
illi beatæ menti contemplan-

C dum

dum cum omnibus suis perfectionibus diuinis concessit, suamque illi totam scientiam communicauit quantum quidem creatura eius esse capax potuit, sic, ut nihil ignoraret de rebus naturalibus ac supernaturalibus, de presentibus praeteritis aut futuris, siue quae re ipsa extiturae sunt, siue quas diuina potentia potest facere, haec inquam omnia sanctissima anima videt, vel in ipsa Dei contemplatione, vel in rebus ipsis creatis, infusa supernaturalium cognitione, acquisita naturalium; communicauit enim ei Pater Trinitatis atque incarnationis, Eucharistiae, ca-

teraq;

IESV CHRISTI. SI

teraque fidei mysteria omnia; dedit inuestigare secreta cordium, profunda cogitationum, & inexplicabiles latebras conscientiarum; dedit pernosse temporum cursus ac mutationes, nostrarum etiam non modò operationũ, sed etiam cogitationum in omnibus Angelis & hominibus tota æternitate futurarũ numerum. Et verò oportebat à Deo Patre constitutum totius humani generis caput, & hominem propter quem omnia sunt, cætera omnia perfectissimè cognoscere, & ipsa Angelorum obsequia ad eorum ministeriũ destinare, qui hæreditatem capiunt salutis, *id Heb.*

C 2 ipsum

Ad Heb ipsum salutis illius auctorem
ac gubernatorem, IESVM
CHRISTVM. Oportebat eum
à quo solo hominibus omnis
bonę voluntatis atque opera-
tionis initium, progressus ac
finis pendet penitissimos cor-
dis atq; intelligentiarum re-
cessus penetrare, & ea omnia
intelligere quibus cordis du-
rities emolliri, peruersitas fle-
cti posset. oportebat eum qui
solus hominibus salutis occa-
siones procurat, nosse motus
cœlorum, ingenia regionum,
habitudines corporum, quò
si quid in eis perniciem nobis
moliretur auerteret, si quid
vitæ honestatem & actionum
laudem cõciliaret, accerferet.

Hac

Hac tu præditus scientia bone
 IESV, tã sæpe me ab ijs laqueis
 in quos me vel scientem mea
 peruersitas, vel nescientem i-
 gnoratio inducebat tua in me
 charitate liberaſti. Hac tu præ-
 ditus scientia ſi mihi quando-
 que mortis periculũ, vel ſua-
 ſor, vel locus, vel tempus, vel
 conſenſus creauit, tu mihi me-
 dicinam feciſti, vt reuiuifce-
 rem mortuus, vel ne morerer
 ægrotus, vel etiam priuſquam
 ægrotarem. Tam sæpe Patri
 dixiſti auerte Pater à faucibus
 inferni, auerte hunc famu-
 lum meum quem eò naturæ
 impetus & nata in malum
 propenſio præcipitat. Rege il-
 lum tibi, ſerua tibi illum, ſi a-

*Merita.**D. Tho.**3. p. 9.**19. a. 3.*

adeſt ſuaſor, non deeſt locus,
non deeſt tempus, ne conſenti-
at grauitè terre. Agnoſce a-
nima mea gratiam eius cui
debes, & quod non admidiſti
malum & bonum quodcun-
que feciſti; pro te rogauit Fi-
lius vt impetraret etiam ani-
mam bonam cogitationem
& tentationis victoriam, &
Heb. 5. exauditus eſt pro reuerentia
ſua; ei tu omnia deputare de-
bes, & peccata quæ dimidiſti
admiſſa, & quæ, ne commit-
terentur, impediuit, & hic
tuorum eſt Chriſte theſaurus
meritorum, hic tuæ fructus
paſſionis, dolorum compen-
ſatio, laborum merces, certa-
minum corona, mortis præ-
mium

mium, vt & relinquerent impij nequitiam, & pij iustitiam sectarentur. Quid ex te miser homo habebas præter mendacium & peccatum? Quid ad boni amorem, ad mali fugam poterant adeo ex se infirmæ peccato penitus extinctæ voluntatis atq; arbitrijtui vires? quis te alius præter hunc Redemptorem tuum de morte quam tibi cõsciueras liberaffet? An Angeli? at in ijs reperit prauitatem. An homo? at mendaces Filij hominum in stateris; hominẽ peccata, quãlibet aliam creaturam innata paupertas & indigentia prohibeat ab exhibenda Deo creditorum delictorum congrua

1oh. 4.

psa. 62.

solutione, quam neq; pro se
reus sine gratuita cōdonatio-
ne, neq; alius pro ipso cū equa-
litate præstare poterat solus
homo-Deus, qui & nihil quod
remitteretur contraxerat, nec
à quo, quod offerebat, posset
recusari; tantus erat tamque
infinite actionum CHRISTI
valor, vt maior vllus aut ma-
gis infinitus esse nō possit; Tā-
tum meritum ac dignitas v-
nius brevis orationis, lachry-
mulæ, aut guttæ sanguinis,
somnia etiam aut commestio-
nis, vt nullum ei par præmiū
à Deo Patre reddi possit, non
etiam mille mundorum post
lapsum reparatio: quia si vel
pro damnatis omnibus & de-

moni-

monibus redimēdis esset ob-
 lata quælibet CHRISTI actio,
 non modo illi hæc eorum re-
 conciliatio cum Deo, sed &
 aliud quod volueris præmiū
 deberetur; potuit inquam,
 hoc solus HOMO-DEVS CHRI-
 STVS IESVS, & verò voluit,
 longè etiam plus quā debuit,
 aut necesse fuit. Mori voluit
 benignissimus Dei Filius, vt
 tuam cæcitatem illuminaret,
 infirmitatem roboraret, abie-
 ctionem erigeret, tepidita-
 tem foueret. Præceptum pro
 te mortis à Patre impositum
 Filius Patris amantissimus li-
 bentissimè sustinuit, Pater Fi-
 lij preces pro redimendis pec-
 catoribus, pro iustorum pijs

JOAN. 10.
PSAL. 85
ROM. 8.

operibus audiuit, Filius vulnera, sputa, plagas & mortem Patri obtulit, nostrę libertatis pretium, debitorum solutionem, gratiæ ac glorię, operum & mercedis meritum, quia Patrem diligebat cui placere videbar salutem perditorum, vitam mortuorum, petit simul à Patre ut suscitati vitam habeant & abundantius habeant. Nihil recusat Pater Filio cum respicit in faciem Christi sui, dedit illum hominibus & cum illo dedit omnia. Caput Filium Pater præposuit Ecclesię suę membris omnibus, per quem salutis motus omnes ac sensus infunderentur, quod ab vno &

trium.

triumphans in coelis gloriam, & in terris militans auxilium consequerentur. Dispensatorem fecit eum bonorum & thesaurorum suorum Pater, per eius manus omnia in homines bona diuina conferuntur, vt homines & tantopere diligenti amorem, & tanta bona conferenti gratias refundere. Erat in terra fames coelestium bonorum, praefecit horreis suis Rex Regum & DOMINVS Dominantium prouidentissimum fratrem nostrum, vt nobis frumenta largiretur, sed eum honore regio coli, mundi; Saluatorem haberi mandat; quid vero conuenientius

Genes.

40. &

41.

Gen. 37

quàm vt eius manipulum nostri adorent, id est fructus laborum nostrorum ex eius operibus suum omne meritum cognoscat esse desumptum, eius lumini nostræ stellæ, id est lucis opera deseruiant, quorum coram omni genu incuruatur, quem etiam Pater introducens in orbem terrarum iubet Angelos venerari, cui Sancti omnes ac beati homines, sole etiam ac luna splendore gloriæ lucidiores, suas omnes diuitias atque felicitatem cum humili veneratione referunt acceptas. Ad nihilum deciderat genus humanum per peccatum, in Filio Pater creauit nos in operibus bo-

nis.

nis. Patris maledictionem in- *Ephes. 2.*
 obediens terra nostra incur-
 rerat, in Filio Pater benedi-
 xit nos in omni benedictione
 spiritali. Indignus certe erat
 seruus hac benedictione, qui
 domini præceptum violaue-
 rat, at dignissimus erat Filius
 qui vitam maluit quam obe- *Phil. 2.*
 dientiam perdere, paternas i-
 ras placavit innocentissimus
 Filius, seruique formam in- *Sancti-*
 duens sese Patris furori oppo- *tas.*
 suit, obtulit Sanctus Ponti-
 fex reconciliationis hostiam
 pro peccatoribus, & sacrifi-
 cij suauitatem odoratus Pa-
 ter, pacis æternæ pactum cum *Heb. 10.*
 hominibus sanciuit, & filij
 sanctitati peccatorum iniu-

*Psal. 47.**Heb. 1.**Naz. 0**rat. 42.**D. Tho.**3 p. 9. 7.**a. 10.*

stitiam condonauit. Et verò
 in hunc finem vt diligeret fi-
 lius iustitiam, & odisset iniqui-
 tatem vnctus est à Patre oleo
 exultationis, oleo sanctitatis
 increatæ ipsius diuinitatis;
 quæ sanctis essentialis est, & ea
 infinita. Illa enim ideo intimè
 & essentialiter Christi huma-
 nitatem, cui cõiuncta est, per-
 uadit ac penetrat, totam ip-
 sam & omnes eius actiones
 imbuit, vt inter Dei atq; illius
 humanitatis sanctitatem ni-
 hil aliud intersit, quam quod
 Deus ex se, humanitas ex Deo
 sanctitatem illam habeat. Ve-
 rè itaque Christum Domi-
 num, Sanctum Sanctorum,
 hunc nostrum Pontificẽ no-

mina-

minare possumus, qui præter
 sanctitatem creatam, & habi-
 tum infusum gratiæ, qua nos
 per adoptionē filij Dei nomi-
 namur & sumus, ipsius Dei
 sanctitate, perfusus est, & velut
 ti igne diuinitatis ignitus, in
 eo nobilior cæteris Dei filijs
 effect⁹, quod alij per adoptio-
 nem dūtaxat, Christus etiam
 qua homo est per naturā Dei
 filius constituatur; quod alio-
 rum sanctitas atque operum
 in ea fundatus valor, exiguis
 quibusdam terminis circum-
 scriptus, ei soli qui meretur
 æquale merito præmium
 promeretur, & Christi pro
 omnibus, & præmium quan-
 tumcumque; quod aliorum

I. Ioa. 3.

*Cirillus
 c. I. in I.
 sayam
 S. Tho.*

*3. p. 9.
 23.*

sancti-

Heb. 7.

sanctitas dignitatem ad poenas aliquas, & dedecus patitur, leues maculas non eluat, grauibus intereat, Christi autem infinita & infinitæ gloriæ honorisque digna sit, omnem maculam deleat, à nulla foedari possit. Talis enim decebat vt esset noster Pontifex sanctus, innocēs, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus, qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi, semper viuit ad interpellandum pro nobis, sempiternumq; habet sacerdotium, saluare in perpetuum potest

acce-

accedentes per semetipsum
 ad Deum. Hæc tuæ sanctitatis
 est dignitas qua tu nobis ac-
 cessum ad Deum, & vitæ san-
 ctitatem diues meritis redē-
 ptor tui sanguinis prodigus
 acquisiisti. Neq; enim tantū
 Pater precium recusare pote-
 rat, aut captiuos non liberare
 victus obedientia filij, victus
 pretij magnitudine, victus a-
 bundantia charitatis. Nouam
 tui mihi quæso IESV Salua-
 tor adiunge gratiam, vt his ijs-
 dem quibus Patrem vicisti,
 vincas & rebellem amorem
 meum; fac me viuum mem-
 brum tui capitis; viuum ego
 iam non ego, viuas verò in me *Gal. 2.*
 Christe, in me opereris, in me

hono-

honoraris, & regnes, atq; adeo
vt quemadmodū humana in
te natura Deo naturaliter v-
nita est, tu me per tuam gra-
tiam tam arctè tibi adiungas,
vt ne vel ipsa morte à tua cha-
ritate seiungar; sicut summe
beata est, tu me quoque spe fu-
turæ beatitudinis in tui amo-
re consoles: vt scientiarum
omnium potitur, tu me scien-
tia sanctorum, tui crucis & a-
moris tui imbuas; vt merito-
rum dignitate mihi redem-
ptionis gratiam es promeri-
tus, vitæ bonæ ac charitatis i-
nitia, gradus ac perseueran-
tiam concedas: vt sanctitate
diuinitatis ipsius absolutaque
impeccabilitate, ac naturalis

Dei

Dei filiationis titulo insignitur, ita metu per adoptionis gratiam, in tuorum numerum filiorum adscriptū à peccatis quantū fieri poterit immunem, dignum amore tuo, diuitem amore tui, & sperantem & expirantem conserues, Amen.

IN QVO CONSISTAT HIC

Christi amor & quod bonum Christo velle & procurare possimus.

C A P V T IX.

DEBEMVS ergo omni iure hunc amoris affectum Christo Domino Deo & homini, sed qualis esse ille debeat, & in quo cōsistat iam videndum est. Amare nihil aliud est quam bonum velle, Christū

ergo